



UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 29 czerwca 2022 r.
(OR. en)

2022/0030 (COD)
LEX 2171

PE-CONS 26/1/22
REV 1

COVID-19 110
JAI 777
POLGEN 71
FRONT 226
FREMP 114
IPCR 57
VISA 92
MI 436
SAN 325

TRANS 335
COCON 31
COMIX 276
SCHENGEN 58
AVIATION 104
PHARM 98
RELEX 714
TOUR 34
CODEC 810

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
DOTYCZĄCE ZMIANY ROZPORZĄDZENIA (UE) 2021/954
W SPRAWIE RAM WYDAWANIA OBYWATEŁOM PAŃSTW TRZECICH
LEGALNIE PRZEBYWAJĄCYM LUB ZAMIESZKUJĄCYM NA TERYTORIACH
PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W CZASIE PANDEMII COVID-19
INTEROPERACYJNYCH ZAŚWIADCZEŃ O SZCZEPIENIU,
O WYNIKU TESTU I O POWROCIE DO ZDROWIA
W ZWIĄZKU Z COVID-19 (UNIJNE CYFROWE ZAŚWIADCZENIE COVID),
ORAZ WERYFIKOWANIA I UZNAWANIA TAKICH ZAŚWIADCZEŃ**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/...**

z dnia 29 czerwca 2022 r.

**dotyczące zmiany rozporządzenia (UE) 2021/954 w sprawie ram wydawania
obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym
na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19
interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia
w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID),
oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2
lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 28 czerwca 2022 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dorobkiem Schengen, w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399¹ (kodeks graniczny Schengen), obywatele państw trzecich legalnie przebywający lub zamieszkujący w Unii oraz obywatele państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego, mogą swobodnie przemieszczać się po terytoriach wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.
- (2) Unijne cyfrowe zaświadczenie COVID zostało ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953², w którym określono wspólne ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu lub o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19, w celu ułatwienia korzystania z prawa do swobodnego przemieszczania się obywateli Unii oraz członków ich rodzin w czasie pandemii COVID-19. Rozporządzeniu temu towarzyszyło rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954³, które rozszerzyło ramy unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID na obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących na terytoriach państw członkowskich, którzy są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/953 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID) w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19 (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/954 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich w czasie pandemii COVID-19 interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 (unijne cyfrowe zaświadczenie COVID), oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń (Dz.U. L 211 z 15.6.2021, s. 24).

- (3) Rozporządzenia (UE) 2021/953 i (UE) 2021/954 mają stracić moc w dniu 30 czerwca 2022 r. Pandemia COVID-19 trwa jednak nadal, a wystąpienie wariantów budzących obawy w dalszym ciągu może wywierać negatywny wpływ na podróże w Unii. W związku z tym okres stosowania tych rozporządzeń powinien zostać przedłużony, tak aby unijne cyfrowe zaświadczenie COVID mogło być dalej stosowane.
- (4) Okres stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953 ma zostać przedłużony o 12 miesięcy. Ponieważ celem rozporządzenia (UE) 2021/954 jest rozszerzenie stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953 na niektóre kategorie obywateli państw trzecich legalnie przebywających lub zamieszkujących w Unii, okres jego stosowania powinien być bezpośrednio powiązany z okresem stosowania rozporządzenia (UE) 2021/953. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2021/954.

- (5) Niniejsze rozporządzenie nie powinno być traktowane jako ułatwiające przyjmowanie ograniczeń dotyczących podróżowania w odpowiedzi na pandemię COVID-19 ani zachęcające do ich przyjmowania. Ponadto jakikolwiek wymóg weryfikacji zaświadczeń ustanowionych rozporządzeniem (UE) 2021/953 nie uzasadnia sam w sobie tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. Odprawy na granicach wewnętrznych powinny pozostać środkiem ostatecznym, z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w kodeksie granicznym Schengen.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.

- (7) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Aby umożliwić państwom członkowskim uznawanie, na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/953, zaświadczeń COVID-19 wystawianych przez Irlandię obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na jej terytorium w celu ułatwienia podróżowania po terytoriach państw członkowskich, Irlandia powinna wystawiać tym obywatelom państw trzecich zaświadczenia COVID-19, które spełniają wymogi ram zaufania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID. Irlandia i pozostałe państwa członkowskie powinny uznawać na zasadzie wzajemności zaświadczenia wystawiane obywatelom państw trzecich objętym zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (8) W odniesieniu do Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji niniejsze rozporządzenie jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.

¹ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE².
- (10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁴.

¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

² Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

³ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁴ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

- (11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE².

¹ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

² Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2021/954.
- (13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ułatwienie obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym lub zamieszkującym na terytoriach państw członkowskich podróżowania w czasie pandemii COVID-19 poprzez ustanowienie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń COVID-19 zawierających informacje na temat zaszczepienia, wyniku testu lub powrotu do zdrowia danej osoby w związku z COVID-19 nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (14) W celu umożliwienia szybkiego i terminowego rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, aby zapewnić ciągłość stosowania unijnego cyfrowego zaświadczenia COVID, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (15) Zgodnie z art. 42 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725¹ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych, którzy wydali wspólną opinię w dniu 14 marca 2022 r.²,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

² Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 1

Art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/954 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r. tak długo, jak długo stosuje się rozporządzenie (UE) 2021/953.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący